

дникът ме попита за по-точни сведения за противника и за новата ни позиция въ сравнение съ тази при Кенали. Освенъ това, той пожела да го заведа напредъ — въ стрелковите окопи на дружината, които, обаче, не бѣха още готови и представяваха натрупани камъни безъ ходове за съобщения. Но Височайшиятъ боецъ настоя да го заведа при войниците въ окопите, въпрѣки че противникът стреляше и въпрѣки увещанията на висшите военачалници да не отива напредъ, особено като се знаеше, че, поради липса на ходове за съобщение, ще тръбва да се пълзи подъ артилерийския огнь.

Но, въпрѣки тия предупреждения, гольмата група офицери, като представяващите видима целъ за противника, остана прикрита на мястото си, а азъ заведохъ пълзешкомъ Негово Царско Височество Престолонаследника въ окопите, които бѣха на 200—300 метра отъ мястостоенето ни. Пълзяки, Н. Ц. Височество ме запита за бойния ни животъ, за духа на войниците и, главно, дали тази позиция е удобна. Азъ съ възторгъ описахъ удобствата й, нейния добъръ обзоръ и особено това, че бойците нѣма да

киснатъ денонично въ окопи пълни съ вода, както бѣ при Кенали.

Като влѣзохме въ окопите, противникът усили артилерийската стрелба, защото бѣше забелязанъ движението ни.

Боятъ се засили!

Въ окопите Негово Царско Височество Престолонаследникъ разговаря съ много отъ войниците, взе една пушка и откри стрелба срещу противника, което много въодушеви войниците.

Когато Н. Ц. Височество пожела да се върне при групата отъ Главното командване, азъ поискахъ да го проведа презъ място, което бѣ по-слабо обстрелвано, но Князъ настоя да минемъ презъ друго място, където най-много падатъ противникови снаряди. Когато минахме обстрелваното място и бѣхме само на 5—6 метра отъ него, профучаха нѣколко снаряди и избухнаха само на нѣколко крачки отъ Височайшия боецъ, когото Богъ запази за бѫдещъ Върховенъ Вождъ на България. Много отъ войниците видѣха този подвигъ на Н. Ц. Височество и го запазиха дълбоко въ душите си . . .

120 СТАРА БОЙНА ПЪСЕНЬ

Азъ искалъ, съ огнь въ млада грѣбъ
и съ китка отъ ѿѣтя,
на бой съ врага, на бой и смърть
въ полето да летя!

Чуй знамето плющи —
зовята бѣди, бащи!
Чуй трѣденъ зовъ и ревъ, и бой —
напредъ, напредъ на бой!

Дойди, бѫди ми ти дружарь,
дойди съсъ менъ и ти!
Вижъ: конътъ таќа господарь —
седни и полети!

Ще дигнемъ сватба тамъ:
гората ще е храмъ,
прѣстъта легло и губеръ склонъ,
подъ които нѣма скрѣбъ!

Напредъ, съсъ огнь въ млада грѣбъ
и съ пъсень на уста,
на бой съ врага, на бой и смърть
низи ширнитъ поля!

Да сторимъ свѧтъ обетъ!
Да литнемъ ний напредъ:
И Богъ телата ни на край
съ победа ще вѣнтай!

Превелъ: Асенъ Разубѣтниковъ

